

Sygn. akt VI Ka 374/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk (spr.)

Sędzia Waldemar Masłowski

Sędzia Andrzej Żuk

Protokolant Agnieszka Telega

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Andrzeja Jasieckiego

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2023r.

sprawy

1. I. B. ur. (...) w K.

c. W., W.

2. R. B. ur. (...) w K.

s. J. i I.

3. W. C. ur. (...) w K.

s. M. i N.

oskarżonych z art. 233 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 23 marca 2023 r. sygn. akt II K 499/21

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych I. B., R. B. i W. C. w ten sposób, że uniewinnia oskarżonych I. B., R. B. i W. C. od zarzutów popełnienia czynów opisanych w pkt. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 części wstępnej wyroku a kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 374/23	
Załącznik dołącza się w			

każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 23 marca 2023r. w sprawie II K 499/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	I. obraza przepisów postępowania	# zasadny	

która miała wpływ na treść wyroku, w szczególności: art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności poprzez uznanie winy oskarżonych w zakresie zarzucanych im czynów głównie na dowodach z monitoringu, ekspertyzy wykonanej na jego podstawie, a także z zeznań J. B., gdy tymczasem zeznania te stoją w zupełnej sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonych, ponadto zeznania te były niespójne na poszczególnych etapach postępowania, a także nieuwzględnienie przy ocenie zeznań świadka konfliktu występującego pomiędzy I. B. a świadkiem, a ponadto gdy z zapisu monitoringu wcale nie	# częściowo zasadny # niezasadny # zasadny x częściowo zasadny # niezasadny
---	---

wynika, że R. B. wysiadając zabrał klucze od pojazdu, że klucze, które przekazał R. B. W. C. to klucze od pojazdu, a nie jak wskazywali oskarżeni klucze od nieruchomości koła (...), że W. C. przekazuje klucze I. B., gdy przechodzi obok niej, a także, że R. B. i W. C. szarpiąc się z J. B. uderzali go.

II błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż zachowanie oskarżonych zrealizowało znamiona zarzucanego im czynu określonego w art. 233 § 1 k.k. podczas gdy oskarżeni zeznali nieprawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą im samym w związku z oskarżeniem J.

	<p>B. o dokonanie rozboju, tym samym zarzucane im zachowanie mogło co najwyżej zrealizować znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 233 § 1a k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Za częściowo zasadny uznać należy drugi w kolejności, zawarty w apelacji zarzut, co skutkuje powinnością zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie wszystkich oskarżonych od popełnienia wszystkich zarzucanych im czynów. Uszło bowiem uwadze Sądu Rejonowego to, że postępowania przygotowawcze, prowadzone przez Prokuratora Rejonowego w</p>			

Kamiennej
Górze pod
sygnaturami PR
1 Ds. 307.2017,
PR 1 Ds.
895.2018 i PR
1 Ds. 747.2020
dotyczyły tego
samego
zdarzenia
faktycznego,
mającego
miejsce w dniu
13 kwietnia
2017r. Zainicjowane
zostały one przez
J. B. (k. 29,
71-75, 228) a
dotyczyły
przestępstw
rozboju,
przywłaszczenia,
pobicia i
lekkiego
uszkodzenia
ciała, jakich
wedle
zawiadamiającego
dopuścić się
mieli na jego
szkodę
oskarżeni. W
dacie składania
przez tychże
oskarżonych
opisanych w
zarzutach
zeznań a zatem
w dniach 15
kwietnia 2017r. i
25 października
2018r. postępowanie
to nie zostało
jeszcze
prawomocnie
zakończone
(por. k. 30,
157, 229-237,
249-252) co
oznacza, że I.

B., R. B. i W. C. byli osobami podejrzanymi o popełnienie wskazanych wyżej przestępstw. Faktem jest, że nie zostały im przedstawione zarzuty a co za tym idzie nie byli oni podejrzanymi, niemniej jednak treść ich zeznań mogła się przyczynić do przedstawienia takich zarzutów. Zważyć przy tym należy, że I. B. jest matką R. B. a córką W. C., zaś czynu, o jaki byli oni podejrzewani dokonać mieli wspólnie i w porozumieniu. Wszyscy oni składali zatem w dniach 15 kwietnia 2017r. i 25 października 2018r zeznania w zakresie zarówno własnej odpowiedzialności, jak i odpowiedzialności osób najbliższych. Jak trafnie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 marca 2023 r. (I KK 505/22, LEX nr 3571647) nie jest możliwe

pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która składając zeznania zeznaje nieprawdę albo zataja prawdę ze względu na obawę narażenia się na odpowiedzialność karną. W zakresie podmiotów mogących podlegać odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 k.k. nie mieścił się i nie mieści sprawca czynu zabronionego przesłuchiwany w charakterze świadka i zeznający w zakresie własnej odpowiedzialności. Sam fakt wprowadzenia nowego art. 233 § 1a k.k. nie zmienił aktualności oraz trafności tego stanowiska. Nie jest bowiem możliwe odczytywanie normy z art. 233 § 1a k.k. abstrahując od konstytucyjnego standardu prawa do obrony. Taka sytuacja miała miejsce w realiach przedmiotowej

sprawy. Nawet
gdyby zatem
zeznania, o
jakich mowa
były
rzeczywiście
fałszywe, to
oskarżeni z tego
tytułu nie mogą
podlegać
odpowiedzialności
karnej. Podnieść
przy tym należy,
że w zeznaniach
tych nie został
zawarty element
pomówienia
innej osoby, nie
zostały również
podane
nieprawdziwe
okoliczności,
niezwiązane ze
sprawstwem
czynu. Całość
omawianych
relacji dotyczyła
bowiem
wyłącznie
potencjalnej
własnej
odpowiedzialności
karnej
przesłuchiwanych
w charakterze
świadków
oskarżonych, co
wylacza ich
odpowiedzialność
także z art.
233 § 1 a
kk. Stanowisko
takie jest
ugruntowane w
judykaturze
(por.post. SN
z dnia 7
kwietnia 2022 r.
IV KK 264/21,
LEX nr 3419481,

uchwała SN
z dnia 9
listopada 2021
r. I KZP 5/21,
OSNK 2022/1/1,
wyrok SA w
Poznaniu z dnia
26 października
2021 r. II AKa
161/21 LEX nr
3402289, wyrok
SN z dnia 17
lutego 2021 r. IV
KK 287/20, LEX
nr 3268018).
Jego aktualności
i trafności nie
zmienia
możliwość
skorzystania z
oskarżonych z
instytucji,
przewidzianej w
art. 183 § 1 kpk.
Wszak osoba
podejrzewana o
dokonanie
przestępstwa,
jeśli skorzysta z
przewidzianego
w tym przepisie
prawa do
odmowy
udzielenia
odpowiedzi,
wskaże w ten
sposób
pośrednio na
swoje
sprawstwo.
Skoro zatem
przyjmuje się w
sposób
powszechny, że
konstytucyjne
gwarancje prawa
do obrony
przysługują
osobie od chwili
podjęcia wobec

<p>niej pierwszych czynności procesowych, zmierzających do pociągnięcia do odpowiedzialności karnej, to na gruncie przedmiotowej sprawy nie jest prawnie dopuszczalne pociągnięcie oskarżonych do odpowiedzialności karnej nawet w sytuacji, gdyby opisane w zarzutach zeznania były w istocie fałszywe. Powinność uniewinnienia I. B., R. B. i W. C. na tej podstawie zwalnia – zgodnie z art. 436 kpk- od rozważań w zakresie zasadności pierwszego z podniesionych w apelacji zarzutu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Przyczyny zasadności wniosku zostały przedstawione wyżej..</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

Zwięźle o powodach w utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zaskarżony wyrok został zmieniony w ten sposób, że wszyscy oskarżeni zostali uniewinnieni od popełnienia wszystkich zarzucanych im czynów.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Przyczyny uniewinnienia zostały opisane wyżej.	
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres	i

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów sądowych stanowi art. 632 pkt 2 kpk.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana